

[Alfred Jensen.]

gøre opmærksom paa, at man ogsaa kan holde Folk i Arbejde ved at lade det ordinære Arbejde udføre. Det er saadan, at Kommunerne rundt omkring i høj Grad har sparet paa det Arbejde, som normalt vilde blive udført. Reparationsarbejder o. lign. har man undladt at lave, og i denne Vinter har man set, hvorledes Sneen har ligget i Ugevis, og at man ikke har villet givet Penge ud til at faa Sneen kastet i det normale Omfang. Her er et Omraade, hvor man passende kunde have taget fat, men det har ikke interesseret.

Man har haft mere Interesse i at fordele Elendigheden paa Arbejderne, og vi er, som sagt, stadig Modstandere af det.

Vi har, som det blev sagt, da Loven blev behandlet første Gang, ikke noget mod en Nedsættelse af Arbejdstiden, men det maa ske ved, at Arbejdernes reelle Ugeförtjeneste opretholdes. Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen sagde, at denne Lov havde givet ham meget Arbejde og forvoldt ham mange Bekymringer. Det tror jeg gerne den har, men jeg er sikker paa, at Bekymringerne hos det ærede Medlem ikke er nær saa store, som de har været hos de Arbejdere, der er kommet ind under denne Lov. For det er en temmelig stor Nedgang i Indtægter, som er overgaaet mange Arbejdere, og det er klart, at de paa-gældende Arbejdere ikke kan forstaa, at det først og fremmest er dem, der skal dele det forhaandenværende Arbejde, naar der er andre Personer, der kan opretholde flere indtægtgivende Poster, der hver for sig var i Stand til at forsørge sin Mand.

De, der er kommet ind under Arbejdsfordelingen, mere eller mindre frivilligt, maa man vel sige, har i stor Udstrækning været meget utilfredse dermed; og det forstaa man nok, naar de i mangfoldige Tilfælde kommer ned paa halv Ugeløn, men alligevel har de normale Udgifter, som man maa og skal have ved normal Fortjeneste. Det er jo saadan, at den Mand, der arbejder paa nedsat Arbejdstid, og altsaa ogsaa nedsat Fortjeneste, han kan ikke slippe for at betale Skat. Da han som Regel ikke er i Stand til at betale den paa normal Vis, ved vi, at den hentes paa Arbejdspladsen, og den inddrives paa akkurat samme Façon, som naar det gælder Folk, der har normal Beskæftigelse.

De lave Lønninger, som er blevet Resultatet af Arbejdsfordelingen, har ogsaa indvirket paa andre Punkter. Øvre i Aarhus vil man f. Eks. ikke være med til at give supplerende Tillæg til de vedtægtsmæssige

Understøttelser til Forsørgere med mange Børn, fordi man hævder, at det er usundt, naar der er Folk paa de store Fabrikker i Aarhus, der ikke har mere i Indtægt ved det Arbejde, end de arbejdsløse faar i Understøttelse. Det kan naturligvis de arbejdsløse ikke lade sig nøje med, og det kan Arbejdsfordelerne jo heller ikke leve af, og derfor er det en Uretfærdighed, at man bruger Understøttelsen til at liste Folk til at tage mod Arbejdsfordelingen og Fortjenesten ved Arbejdsfordelingen til at holde Understøttelserne nede med. Jeg ved i hvert Fald, at de Understøttelser, der gives, er af en saadan Beskaffenhed, at Folk, der har Børn at forsørge, ikke er i Stand til at afholde de nødvendige Udgifter, ikke er i Stand til at svare enhver sit, og det er ganske uholdbart i en Situation, hvor der tales saa meget om national Samling, og at de Danske, der lider Nød, skal hjælpes. Det har man ikke vist i tilstrækkelig Grad over for de arbejdsløse, og det er heller ikke Tilfældet over for Arbejdsfordelingen.

Der har været talt en Del om Lønskatten; nogle ærede Medlemmer har talt om, at den skulde udvides, andre har talt om, at den helt burde afskaffes. Vi for vor Vekommende er Modstandere af denne Skat. Vi var det, da Loven første Gang behandlede her; og vi er det stadig væk. Ændringerne i Skalaen ændrer ikke ved vor Indstilling. Vi maa betragte denne Lønskat som en Klasseskat. Det er den regulære Klasseskat, den hviler kun paa Arbejderne: Fodermesteren skal betale, Proprietæren ikke, Arbejdsmanden skal betale, Aktionæren ikke. Det er fortrinsvis de rige, der gaar fri; det er kun Arbejderne, der skal betale.

Det ærede Medlem Hr. Rager gav en Forklaring paa, hvorfor man gennemførte Lønskatten sidste Aar, nemlig fordi man netop mente, at Arbejderne var i Stand til at svare denne Skat paa Grund af relativt høje Indtægter. Men den Begrundelse holder vel ikke længere, for nu er Lønningerne i hvert Fald skaaret betydeligt ned, og netop derfor bør man ophæve denne Klasseskat. Hvis man endelig vil have Arbejdsfordeling, saa lad Udgifterne blive lagt paa dem, der har tjent de store Penge, dem, der har nydt godt af Prisudviklingen. Lad de rige komme til at betale, for selv om alle Landets Velhavere klynker over Skattetrykket, saa er det slet ikke noget imod det Skattetryk, der gennem Lønskat, almindelig Skat og indirekte Skatter lægges paa Arbejderklassen.

Selve Problemet Lønskat har ogsaa